

Sprehod skozi sodobno bolgarsko liriko

Stefan Canev

BELI
NOCTURNO

Dobro jutro, ljudje, ki stoje zajtrkujete
v drži Polikletovih kipov:
Dovolite, naj se vam pridružim. Veste,
ko človek ostane sam —
si išče družbe...
In padam
v brezdno pogledov,
pripravljen seči po rešilnem pasu
vsakega smehljaja... Pridi
in položi glavo na mojo ramo —
naj mi bo našiv.
Ne hlepim po drugačnih odličjih.

NIKAR Nikar ne reci zle besede ob slovesu.
Zberi vso možatost svojo
vso svojo nežnost — in bodi vljuden,
kot si bil v začetku!

Ivan Canev

NEMIRNA
JATA

Nemiren zbor odletajočih jat
zveni nad tabo in daljne arije volkov
gredo za njimi. Podlessek, ciganski cvet,
brsti že, trpko višnjev.
Kako pošastna zima gre čez svet!
In dolge mesece bo zemlja
živela z zvoki, skritimi v zametih,
z očmi, ščemečimi od vetra.
Umira prašna pot do njiv požetih,
utihnili so vrelci neizpiti
in tke odejo sneg nad njimi —
jo moč bo kdaj stopiti?...